

KDO JINÝ?

PŘÍKLADY DOBRÉ PRAXE

2024

Studentské týmy během šesti měsíců vymyslely a zrealizovaly vlastní projekty se zaměřením na životní prostředí. Inspirujte se a podívejte se i na další [metodické materiály](#) k projektu Kdo jiný?

Tento projekt je spolufinancován Státním fondem životního prostředí ČR na základě rozhodnutí ministra životního prostředí.

JSNS.CZ

STÁTNÍ FOND
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

Ministerstvo životního prostředí

HOLUB V AKCI

Střední odborná škola obchodu a služeb, Olomoucký kraj

„Cesta za tématem projektu byla velmi krátká. Začala na inspirativním večeru InspiRACE, který pro studenty i veřejnost připravilo JSNS. Zde vystoupila Kateřina Brabencová a představila svůj projekt Holubi v nouzi. Již ten večer bylo jasné, co bude tématem projektu našich studentek, které byly nadšené a ihned začaly sprádat plány,“ říká paní učitelka Vladka.

Studentky 3. ročníku oboru Kadeřník ze Střední odborné školy „Šustrovky“ v Olomouci se rozhodly zabývat tématem holubů ve městě. Oslovily Kateřinu Brabencovou ze spolku Holub v nouzi, se kterou v průběhu projektu konzultovaly postup a odborné rady. V kontaktu byly také se zástupci Statutárního města Olomouc, kteří se zabývají propagací a plánovanou výstavbou městských holubníků.

Členky týmu uspořádaly akci pro veřejnost, kde více představily své aktivity. Ke spolupráci také oslovily své spolužáky napříč obory – učni oboru Aranžér vytvořili sérii plakátů s tematikou ptáků a na 3D tiskárně vytiskli propagační předměty, učni oboru Cukrář přispěli perníčky ve tvaru ptáků.

Happening se konal 24. 4. 2024 ve Smetanových sadech v Olomouci a jeho součástí byla informační kampaň o situaci holubů ve městech i dotazníkové šetření „Holub v akci“, který na tuto událost studentky vytvořily. Během odpoledne bylo osloveno celkem 489 respondentů. Z výsledků je patrné, že by občané výstavbu holubníků podpořili. Na akci promluvil také ornitolog, který debatoval na téma život ptáků ve městě a o možnostech, jak jim pomoci. Akce se dostala i do médií – například Český rozhlas Olomouc natočil se studentkami rozhovor.

„Spolupráce s holkami byla skvělá. První schůzka byla hodně o vyjasnění plánu jak postupovat a o seřazení priorit, druhá už byla o shrnutí výsledků práce a vychytání drobných detailů, nad kterými by bylo dobré se ještě zamyslet. Svůj postup si ale holky mezi sebou skvěle moderují, předávají úkoly. Je super sledovat jejich úspěchy a nadšení, se kterým se vrhají do nových výzev,“ říká mentorka týmu Dorotea.

RENESEANCE KARTONU

Střední průmyslová škola stavební, Zlínský kraj

„Jako učitelku mě projekt zaujal, protože nabízí studentům podněty, se kterými budou dál pracovat. Společná setkání, práce mentorů, workshopy a přednášky nabídly věci k zamyšlení, návody na realizaci zdánlivě bláznivých nápadů a úspěchy těch, kteří se do nich pustili. To všechno jsou semínka, která mohou jednou u zúčastněných úspěšně vyklíčit,“ říká paní učitelka Kateřina.

Tým šesti studentů třídy A1 – zaměření Pozemní stavitelství a architektura, se rozhodl využít karton k výrobě nábytku, a to bez spojovacích materiálů.

Část materiálu studentům poskytla škola, zbylý sehnali v rámci sponzorství. Skupina postupně zkoušela různé techniky výroby a vytvořila několik papírových modelů variant, až se nakonec dostala k finálnímu prototypu. Ten byl odlišný od prvotního plánu – materiálem, technikou i designem.

„Ptala jsem se jednotlivých členů, co jim projekt přinesl, a padaly tam věci jako:

- naučili jsme se realizovat vlastní projekt,
- nenechávat vše na poslední chvíli,
- spolupráce,
- když se do toho pustíme, tak už to zvládneme,
- nevzdávat se i když to vypadalo, že se projekt nestihne,
- míň plánování a víc praxe,“

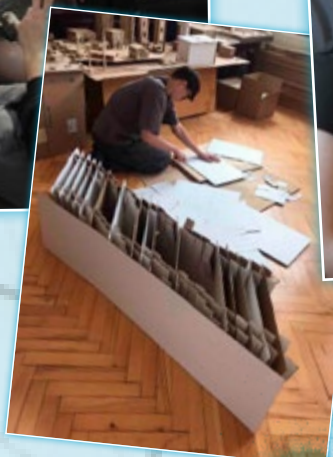
doplňuje mentorka týmu Anička.

Finálním výstupem je eco-friendly lavička z recyklovaného kartonu, která byla postavena bez využití lepidel. Lavička oživila jejich třídu a jako budoucí architekti plánují i další počiny.

„Vždy nás těší, když mají naši žáci zájem rozvíjet se v různých oblastech a nechybí jim chuť pracovat na svém sebevědomí. Mohou se tak něco nového dozvědět, zapojují se do veřejného dění a tím jsou vedeni i k zájmu o své okolí.“

Jsme proto velmi rádi, že se 6 žáků ze třídy A1 přihlásilo do projektu „Kdo jiný?“, který je organizován Člověkem v tísní v rámci projektů JSNS (Jeden svět na školách).

V projektu žáci absolvují dva pracovní-vzdělávací víkendy v Praze a poté je čeká práce na projektu, který si sami zvolí, s cílem zlepšit své okolí,“ dočtete se na facebookovém profilu Spšs Valmez.

TIGRIDOVA BAREVNÁ ZAHRADA

Ekotým JGPT: Jazykové gymnázium Pavla Tigrida, Moravskoslezský kraj

„Tým se skládá ze studentů, kteří jsou motivováni ke změně environmentálního povědomí na škole. Jsou také odhodlaní zlepšit biologickou rozmanitost na pozemcích školy. Do projektů vstupují vždy s velkou energií a s pozitivním naladěním. Jako garantka projektu oceňuji především to, že s nápadem vytvořit Ekotým přišli studenti sami, a po celý půlrok pracovali úplně samostatně,“ říká paní učitelka Hana.

Projekt cílil na zvýšení biodiverzity v okolí školy. Studenti se domluvili na převzetí odpovědnosti za kruhové záhony před školou, které osázeli vlastními sazeničkami – semínka získali od přátel nebo na swapu. Další keříčky a rostliny získali ze školní zahrady, zachránili je tak před zničením z důvodu přestavby budovy školy.

Osázením záhonů však projekt nekončí. Ekotým má plány i pro zbytek zahrady, a proto podal žádost o dotaci EVVO (pod názvem „Tigridova barevná zahrada“), kterou plánují využít k její revitalizaci. Zahrada poté bude sloužit k rekreaci a vzdělávání. V budoucnu studenti plánují zrekonstruované prostory využít k pořádání workshopů zaměřených na environmentální problémy, které znepokojují nejen mladou generaci.

V rámci měsíce dubna také šli příkladem a podporovali spolužáky, aby pro cestu do školy využili jízdní kolo.

REVITALIZACE PROSTORU VE ŠKOLE

Střední průmyslová škola stavební, Ostrava

Za projektem Revitalizace prostoru ve škole stojí pětice studentů ze třídy 2. L. Projekt se soustředí na oživení atria školy, které bylo dlouho nevyužívané a plné betonu, proto se studenti rozhodli prostor vyčistit a osázet, tak aby vznikl prostor, kde se mohou potkávat a trávit přestávky.

Na začátku projektu byly velké plány a cíle, které se postupně měnily ve střízlivější a uchopitelnější koncept. Studenti postupně zjišťovali, že nestačí mít jen skvělé nápady, ale že je také třeba vyhrnout si rukávy a pustit se do práce. Celé partě však nechybělo nadšení a chuť měnit věci, a tak i přes občasná nezdary a neúspěchy se nevzdávali a v realizaci svého projektu pokračovali.

Na školní sociální síti umístili anketu, kde se spolužáků ptali, jak by chtěli prostor nejlépe využít. V anketě hlasovala přes 300 respondentů a téměř polovina hlasů byla pro „relaxační zónu“.

„Bylo nás pět... a jedině my jsme mohli zvelebit naše atrium v rámci projektu Kdo jiný?,“ přibližuje situaci v článku na webu školy student Jan a dále popisuje, s jakými nástrahami se setkávali při realizaci: **„Brzy jsme ale zjistili, že VYMYSLIT projekt a REALIZOVAT projekt jsou dvě naprosto odlišné věci. Naše velkoplošné demoliční plány nebyly vedením posvěceny, takže jsme se museli spokojit s drobnými úpravami – pochopitelně nehodnými našeho génia, nicméně dosažitelnými. Zpacifikovali jsme bujaré křoví jak z pohádky O Šípkové Růžence, trochu v atriu poklidili, natřeli budku, instalovali pod okap sud na dešťovou vodu, vytrhali plevel a zaseli pár sazeniček levandule, které jsme z vlastní kapsy koupili.“**

Parta svou činností inspirovala další spolužáky – s realizací pomohla prakticky celá jejich třída, postupně za zapojila i řada pedagogů.

Z dlouhodobě nevyužívaného atria se postupně stávala oblíbená odpočinková zóna, jejíž součástí je pergola, posezení pro cca 20 studentů a soustava květináčů.

„Já za sebe jako pedagoga hodnotím tento projekt velice kladně. Kluci se naučili kooperovat, rozdělit si práci, poznali obecně realitu projektů (že ne vždy jde vše hladce, ale nejdůležitější je se nevzdat) a měli možnost poznat vrstevníky se stejným zájmem o lepší prostředí jak pro školu, tak pro život,“ doplňuje paní učitelka Barbora.

„Celkově to pro nás byl významný zážitek. I když jsme narazili na nespočet problémů a nešlo to vůbec, jak bychom si přáli, projekt byl celkem vzato úspěch. Do atria začali chodit studenti a taky se o něm pomalu začalo mluvit. Hlavně jsme ale získali hromadu vzácných zkušeností, které bychom jinak nikdy nenabyli,“ shrnuje své pocity ve svém článku Jan.

Projekt dále pokračuje – tým se potkal na oficiální schůzce s paní ředitelkou, kde prodiskutovali celý proces realizace a zjistili, co se dá vylepšit v komunikaci a jak v projektu dále pokračovat. **„V průběhu dosavadního uskutečňování našich plánů se samozřejmě udělalo pár chyb, ale přišlo se na ně a všichni zúčastnění se z nich poučili. Máme teď jasnou představu, jak z našeho atria udělat oázu klidu a odpočinku, a náš projekt Revitalizace prostoru ve škole nabírá nových obrátůk na cestě k slavnému úspěchu i novým zkušenostem,“** doplňuje Jan.

